

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézend.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kabinetkérdés.

Pécs, 1901. május 6.

Szell Kálmán abban a pártközi egyezményben, mely az ő kormányelnökségét eredményezte, kötelezettséget vállalt arra, hogy az összeférhetlenségről szóló javaslatot már a jelen országgyűlés folyama alatt beterjeszti és tárgyalatni fogja. Aból a kijelentéséből azonban, hogy a reformot első sorban a képviselőház belső ügyének tekinti s így nem akar prejudikálni a javaslat előkészítésére kiküldött bizottság munkájának, a kormánypártnak azok az elemei, a melyek a képviselői mandátum hasznosítását annyira üzték, hogy az országos köztudatban megerősítették a reform szükséges voltát. azt a reménykedést merítették, hogy Szell Kálmán ígérete is csak olyan mézesmadzag lesz, a mely a háborgó közvélemény lecsöndesítésére van szánva, de arra nézve nem szolgáltat garanciát, hogy a gyökeres reform csakugyan be is jusson a törvénykönyvbe.

Az ő „szabadelvű” értelmezésük szerint ugyanis, az ilyen ígéreteknek nem a szellemét s a valódi célját kell nézni, hanem szószerint kell magyarázni. A miniszterelnök csak a javaslat előterjesztését és tárgyalatását ígérte meg, az ő értelmezésük szerint tehát kötelezettségét egészben teljesítette, ha a reformjavaslatot tárgyalatja a képviselőházzal; hogy aztán ez a

tárgyalásból hogyan kerül ki, az már nem az ő gondja s így azzal sem fog törődni, ha a reformtörvénynek egészen más arculatja lesz, mint a milyent a közvélemény követel, vagy ha egyáltalán el is bukik az egész. Ebből a föltevésből kiindulva szervezkedett az inkompatibilisok tábora az egész javaslat megbuktatására s erre a célra tette le vezérük, Tisza István az őt feszélyező közgazdasági állásainak egész seregét. Az előkészítő bizottságba küldött harcosaik elkövettek mindent, hogy kitorogassák a reform őszinte hívei által javasolt intézkedéseket hatályosságukból s ez az eljárási szabályok megállapításánál részben sikerült is nekik. Mert hasztalan iktatunk törvénybe mégoly szigorú korlátozó szabályokat, ha azok alkalmazását nem bizzuk olyan bíróságra, a mely teljes garanciát nyújt arra, hogy a felmerült egyes esetekben a törvény szigorúan végre is lesz hajtva.

A bizottságban elbukatták a kuriai bíraskodást; ezzel a féleredménnyel azonban, a mely bizonytalanná teszi a törvény alkalmazását, nem elégedtek meg; nekik olyan eredmény kell, amely bizonyossá teszi azt, hogy közgazdasági tevékenységüket zavartalanul folytathassák s ezt az eredményt a jelen törvénynek s különösen a jelen eljárásnak változatlan főtartásával akarják elérni.

Ez a törekvés persze magában a szabadelvűpártban is visszatetszést szült és sűrűn kezdtek hangok emelkedni a mellett,

hogy az inkompatibilitási javaslat megszávozása tétessék pártkérdéssé. Ezt azonban egyenes támadásnak vették az u. n. régi szabadelvűek, a Tisza-klikk törzsoős tagjai, akiknek látható vezére, az ifjú Tisza már az összeférhetlenségi kampány kezdetén nyílt harcot hirdetett a javaslat ellen. Ezért erősebb rendszabályokhoz kellett nyulni s megszólaltatni az öreg ágyut, magát Tisza Kálmánt. És az öreg generális meg is szólalt, kijelentvén, hogy a javaslatot általánosságban ugyan megszavazza, de a részleteknél több módosítást fog javasolni. Ha ezeket a módosításokat elvetik, akkor a harmadik olvasásban *ellene szavaz a javaslatnak, akkor is, ha fölvetik a pártkérdést.* Nagyobb nyomtérkedvéért még hozzátette: „Szeretném látni, hogy *kirekesztik-e a szabadelvű pártból azokat, a kik a pártot megcsinálták?*”

Nem volt tehát más célja ennek a harcás nyilatkozatnak, mint megfélemlíteni a kormányt és a pártot, hogy ne merjék fölvetni a kabinet- és pártkérdést, hogy így a fronde szabadon működhesse a javaslat elbuktatására. De hát ugy látszik, hogy a Tisza klikk hatalmi varzsa már nagyon megkopott, mert a kormányelnökhöz legközelebb álló lapok egyhangulag arról adnak hírt, hogy az öreg Tiszának ez a nyilatkozata éppen az ellenkezőjét fogja eredményezni annak, amit általa elérni akartak, mert most már Szell Kálmán határozottan fel fogja vetni, mint

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A Séguin ur kis kecskéje.

— Daudet után franciából. —

Séguin urnak nem volt soha szerencséje a kecskéivel.

Valahányat csak felnevelt, mind elvesztette; egy szép reggelen széjjelszaggatva köteleiket, elszöktek mind, föl a hegyre, ahol aztán a farkas széttépte őket. Sem uruknak szerető dédelgetése, sem a farkas iránti féltelmök nem volt képes visszatartani őket. Nagyon elégedetlenek voltak a Séguin ur kecskéi, mindenáron függetlenség és szabadság után vágytak.

A jó Séguin ur, ki nem értette meg az ő kedves állatainak jellemét, kétségbeesve mondogatá magában: »Már látom, hogy vége mindennek; a kecskék unatkoznak nálam, azért nem is tartok ezután többet egyet sem.«

De aztán ismét csak nekibátorodott s miután már hatot elveszített, vett egy hetediket is; ez alkalommal egy egészen fiatal, kicsiny állatot választott, remélve, hogy ez majd jobban érzi magát nála, mint a többiek. És elnevezte őt Blanquettenek.

Ah, milyen csinos volt a Séguin ur kicsiny kecskéje! Mily szépek a szelid tekintetű okos szemei, hegyes kis szakála, a fénylő,

fekete körmöcskéi, kicsiny szarvai s a hosszú, hófehér, selyemszörű bundácskája.

Séguin ur udvarában volt egy kicsiny elkerített hely, melynek falait sűrűn befutotta a dűsan virágzó hajnalka. Ide helyezte az ujjonnan érkezett kis jövevényt. Egy hosszú karót vert be a földbe a szép zöld gyepe mellé, s ehhez kötötte a kis kecskét, hosszú pórázon hagyva őt, hogy szabadon mozoghasson mindenfelé.

Blanquette eleinte igen jól érezte magát új otthonában és Séguin ur, ki naponta többször meglátogatta kis védencét, — boldogan mondá magában: »Végre találtam egyet, mely jól érzi magát és nem unatkozik nálam.«

Pedig Séguin ur csalódott, a szegény kis kecske szörnyen unatkozott.

Egy napon, amint vágyakozva tekintett fel a hegyekre, szomorúan sóhajtott magában: »Ah, milyen jó lenne odafont a magasban, mily öröm volna szabadon futkosni a szép zöld fák alatt, e nélkül a hosszú, nehéz kötél nélkül, a mely úgy fojtja a torkomat . . . Egy szárnak, vagy borjunak talán jó lehet így megkötve lefelé lenni, de egy kecskének több szabadságra van szüksége.«

És e pillanattól fogva nem izlett neki a zöld füvecské, mit Séguin ur eléje tett; nem evett, nem ivott többet s fejét szomorúan lehajtva, mozdulatlanul állott egy helyben, sóvárgó pillantásokat vetve időnkint a magasban zöldelő szép hegyekre.

Séguin ur jól látta, hogy Blanquettenek valami baja van, de hogy mi, azt el nem tudta gondolni. Egy reggel, amint belépett hozzá, a kicsi kecske kérő hangon szólt hozzá: »Jó uram, lásd, mint elsorvadok itt bezárva nálad, oh ereszed kérlek, föl a hegyek közé.«

— Ah, egek! . . . Tehát már ő is! . . . kiáltá Séguin ur elrémülve s ijedtében kiejtette kezéből a kalapját. Aztán odaült a zöld fűbe kis kecskéje mellé.

— Hogyan Blanquette, te el akarsz engem hagyni.

— Igen uram — válaszolt Blanquette.

— Talán hiányzott a mindennap eledeled?

— Oh nem, uram.

— Vagy talán nagyon rövid a pórázod?

Akarod, hogy meghosszabbítsam?

— Nem ez a baj, uram.

— De hát mi a bajod akkor? Mit kívánsz Blanquette?

— A hegyre akarok menni, uram.

— De szerencsétlen, nem tudod-e, hogy fennt a hegyen lakik a farkas? . . . Mit fogsz tenni, ha találkozol vele?

— Össze fogom szurkálni a szarvaimmal.

— A farkas csak ki fog nevetni a hiába való erőlködésért. Hat kecskémet elpusztította már, pedig mind sokkal erősebbek voltak náladnál. Jól ismerted ugy-e az öreg Renonde-ot, ki a múlt évben volt nálam. Erős és nagy kecske volt — egy egész éjjelen át harcolt a

kormányelnök a kabinetkérdést, mint pártvezér pedig a pártkérdést.

A „Budapesti Napló” kijelenti, hogy Széll Kálmán már határozottan precizított állást foglalt a javaslat mellett s ettől semmi sem térítheti el többé. A pártkérdést tehát föl fogja vetni, mert hiszen a revizióért, a párt előzetes hozzájárulásával, politikai obligót vállalt, a mely a pártot is kötelezi. Konstatálja ez a lap azt is, hogy ennek folytán az egész fronde csak néhány emberre szorítkozik, akiknél az legegységibb okokból érthető.

Nos mi azt hisszük, hogy a pártkérdés fölvetése esetén az egész fronde vissza fog bujni odujába, sőt még az öreg ágyu is le fogja tagadni, hogy olyan nagyot szól, mert ég és föld összeomolhat, de az nem történhetik meg, hogy a Tiszaklók emberek olyasmit cselekedjenek, ami őket az akol elhagyására kényszerítené.

*** Wlassics miniszter képviselő-jelöltsége.** Wlassics Gyula kultuszminisztert a közelgő választások alkalmával egymásra kínálják a mandátumokkal úgy, hogy már eddig is nem kevesebb, mint öt városban indult meg a mozgalom Wlassics jelöltsége érdekében. Csáktornya, Nagy-Kanizsa, Sopron, Győr és Pécs (?) együtt versenyeznek, hogy a minisztert képviselőül megnyerjék. A pécsi szabadelvűpárti választók egy része minden áron le szeretné győzni a versenyben a többi négy várost, abban reménykedvén, hogy ha a kultuszminiszter a jelöltséget elfogadná: vele szemben sikerül a pécsi papságot leszerelni, vagy legalább is arra bírni, hogy passzív állappontra helyezkedjék a választás idején. Mi azonban igen jó forrásból arról értesülünk, hogy Wlassics pécsi képviselője nem valósulhat meg. Nem valósulhat pedig legelső sorban azért, mert a miniszter, kit az említett öt városból az utóbbi időben sűrűn megkönyékeztek, maga jelentette ki, hogy bár nagy megtiszteltetésnek veszi azt a kitüntetést, melyet őt már eddig is 5 városban jelölték, de ő legszívesebben régi kerületéhez Csáktornyához ragaszkodik, s ha tőle függ, nem is fogadja el másutt a mandátumot. E kijelentés — azt

hiszzük — elég világos, valamint a fentemlített városok sorrendje is, melyben (a miniszter jelöltségét illetőleg) Pécs — az utolsó helyen áll.

Ünnep a nemzeti Kaszinóban.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. május 6.

Szombaton este ünnep volt a pécsi Nemzeti Kaszinóban. Városunk társadalmi egyletei között ez a legelsőrangú egyesület ünnepelte új elnökét, báró Fejérváry Imre dr. főispánt. S ez az ünnepelés a mily imponáló s szívből jövő, szívhez szóló volt, ép oly imponáló volt az ünnepelő közönség is, képviselvén Pécs előkelő társadalmát, a közszereplőket és köztisztviselőket, melyben főispánunk mindenkor részvételével meglehetősen bizonyosságú városunk elsőrangú társadalmi egyesülete sietett őt elnökévé is választani.

Az estély a kaszinó pompásan díszített nagytermében folyt le s kiváló sikeréért Reek György, városi tanácsos, kaszinói igazgatót s dr. Lauber Rezső ügyvéd, helyettes igazgatót illeti az elismerés.

Már jóval nyolc óra előtt együtt volt az ünnep előkelő és lelkes hangulatban levő közönsége s az estély díszét emelték a nagyszámban megjelent hölgyek is.

Az ünnepeltet Littke József, keresk. és iparkamarai elnök, a kaszinó alelnöke és Lauber Rezső dr. hívták meg az estélyre s mikor nyolc órakor báró Fejérváry Imre dr. főispán és neje — ki Littke József karján lépett a terembe — megérkeztek, dörgő és hosszantartó éjenzés fogadta őket. Megjelent az estélyen a kaszinó volt elnöke, Kardos Kálmán, orsz. képviselő, nyugalmazott főispán is s a kétszázket fele álló díszes, előkelő közönség csakhamar elhelyezkedett az asztalok körül s kezdetét vette a díszebéd.

Az asztalfőn Fejérváry Imre báróné, Littke Józsefné, Majorossy Imréné, Dragonescu Döméné, dr. Darócy Aladárné, Opris Péterné, Kindl Józsefné, j. Engel Gyuláné, Littke Ernőné, Erreth Kálmánné, ifj. Littke Józsefné, urnök és Szilassy Katica urhölgy. — Továbbá báró Fejérváry Imre dr. főispán, Kardos Kálmán orsz. képviselő, Littke József és Nagy Jenő, megyei tiszti főügyész, kaszinói alelnök, Majorossy Imre polgármester, Tormay Károly al-

ispán, Schlippenbach István gróf altábornagy, Blaskovich István, kir. táblai elnök, Balogh Károly kir. táblai tanácselnök, Sável Kálmán kir. főügyész, Dragonescu Döme kir. pénzügyigazgató, Salamon József kir. tanfelügyelő, Opris Péter posta- és táviradaigazgató, Bolgár Kálmán, anyakönyvi felügyelő, Eckensberger György és Buttykay Ádám ezredesek, Alt Sámuel alezredes. Továbbá a Pécsen tartott Székely Bertalan festőművész s Szana Tamás műkritikus.

Végig tekintve, az asztalfőtől a virágok pompájával ékített fehérasztalokig, ott láttuk a megyei, városi állami hivatalok előkelőségeit, városi és megyei társadalmunk számottevő egyéniségeit, úgy helyben, mint a vidékről s az ünnep valóban egységes, általános ünnepése volt főispánunknak, mint a város és megye első társadalmi egylete elnökének.

Ott voltak többek között Varga Nagy István és Angyal Pál, kir. táblai bírák, Erreth János ügyvédkamarai elnök, Bogyay Vince csendőrszázados, Csigó Kálmán honvédszázados, Baranyai Béla dr., kir. közjegyző, ifj. Brázay Kálmán, Benkő Gyula, szentlőrinci ügyvéd, Auguszt Ferenc, helyettes pénzügyigazgató, Borsitzky Imre dr., kir. törvényszéki bíró, Cser Elek dr., városi tiszti főorvos, Dischka Győző főreáliskolai igazgató, Darócy Aladár dr., főispáni titkár, Erreth Lajos, dr. kórházi igazgató főorvos, Felber Arthur dr., kir. főügyész helyettes, Fekete Mihály városi tiszti főügyész, dr. Hrabecy István törzsorvos, Igolics Radivoj, megyei főpénztáros, Johann Béla dr., megyei tiszti főorvos, Kindl József, kereskedelmi tanácsos, Kossits Kamill, megyei főjegyző, Kossér János, törvényszéki bíró, Ludvig Ferenc dr., tb. városi főorvos, Miksik Ákos, állami főállatorvos, Ország Lajos, megyei gazdasági egyleti elnök, Oberhammer Antal, és Pintér Ferenc városi tanácsosok, Rauch János, városi főmérnök, Sorsich Béla, őrnagy, Tróber Aladár dr. főjegyző, Vaszary Gyula főkapitány, Zsolnay Miklós, gyáros, Vas Bertalan, főgimn. igazgató, Vaniss Sándor főszolgabíró, Záray Károly dr., iparkamarai titkár, Maletter Rudolf, Piacsek Gyula, Schwabach Zsigmond, Szikorszky Tádé, Taisz József, Horváth Antal, dr. Jobst László, Kindl Ferenc, Krasznay Miklós dr., Forray Valér tb. főszolgabíró és még igen sokan a kaszinó tagjai közül.

A díszebéd étlapja melyet Beck Lajos vendéglős szolgáltatt fel, a következő volt:

Azt hitte a bohó kis állatka, hogy a miért ő most olyan magasan van, sokkal nagyobb lett ő is.

Dél felé járt az idő, amint jobbra balra futkosva, Blanquette összetalálkozott egy seereg békésen legelésző őzikével, a kik között nagy feltűnést keltett a mi fehérpuhas kis csavargónk; igen szívesen fogadták őt s a legjobb helyet adták neki.

Egész délután vígan mulatozott új társaival, míg egyszerre csak hűvös szél kerekedett és alkonyodni kezdett.

Beköszöntött az est.

— Óh, már is! — sóhajtá Blanquette szorongva.

Lent a mezőkön mindent elborított már a sötétség; el tűnt már a Séguin ur kis udvara is és a házacskából sem látszott más, mint a tetőnek egy kis része, a kéményből felszálló könnyű füstelhővel; a völgyből felhallatszott a hazatérő nyájak méla kolompja, melynek hallatára nagy szomorúság lepte meg Blanquette kis szívét, nagyon egyedül érezte magát.

Egy vad madár sikoltva repült el mellette a sötétben, szárnyaival végighorzosolva őt.

Blanquette reszketni kezdett.

Azután hirtelen rémes üvöltés hallatszott a hegyen: Hu . . hu . . Blanquette a farkasra gondolt; az egész boldog napon át nem gondolt reá, de most félve jutott eszébe a veszedelmes ellenség.

farkassal — s aztán a farkas mégis szétlépte őt.

— Szegény Renande! Mennyire sajnálom! . . . De mindez nem ijeszt el engem; őh engedj felmennem a hegyre!

— Igazságos Isten! — kiáltott elkésredve Séguin ur — mi történik az én kecskéimmal? Ime ismét egy, ki megakarja étetni magát a farkassal. De nem . . . dacára minden ellenkezésednek, megmentelek téged, kis lázadó. S hogy mégis el ne szökhessél, becsuklak az istállóba és ott fogsz maradni mindörökké. És Séguin ur elvitte Blanquette-t egy sötét, mély istállóba, a melynek ajtaját kétszer is rázarta maga után. Szerencsétlenségére azonban az ablakot nyitva felejtette és alig fordított hátat az udvarnak, a kicsiny kecske kiszökött a nyitott ablakon át.

Amint Blanquette felérkezett a hegyre, nedvességével mindenkit elragadott. Az öreg fenyők még soha nem láttak hozzá hasonló szépet. Ugy fogadták őt a hegyen, mint egy kis királynét. A gesztenyefák mélyen meghajoltak előtte, hogy lombjaikkal megsimogassák fénylő bundácskáját. Utjában mindenütt arany szemű százszorszépek nyitlak és illatoztak — s az egész idő ünnepelte őt.

És Blanquette boldogan élvezte szabadságát. Nem gátolta semmi vidám ugrándozásában és előtte volt a pompás friss fű, a melyből kedvére lakmározhatott. És milyen fű! Selymes, illatos és izletes, mint a legfino-

mabb csemege, s olyan dús és magas, hogy Blanquettének csak a szarvacskái látszottak ki belőle. Mennyire más volt ez, mint a Séguin ur udvarának silány gyepeje.

Hát még a virágok! Az édes illatu halványkék csengetyűkék s a biborvörös gyűszűvirág, a melynek hosszú kelyheiben még ott ragyogott a reggeli harmat kristálycseppje, mindez szinte megrészegítette Blanquette-t, ki félig elbódultan a sok gyönyörűségtől, boldogan szaladgált föl s alá az erdőben.

Majd lábujjhegyre ágaskodott s aztán újból előre vetvén a fejét, nyargalt keresztül az ágakon és bokrokon, majd egy emelkedőn volt, majd egy mélységben, hol magasan, hol alant, ugrált, szaladgált, mint egy fékevesztett vad. Azt hihették az erdőn, hogy Séguin urnak legalább is tiz kecskéje szabadult fel a hegyre. Pedig csak a kis Blanquette élvezte a szabadságát.

Egy ugrással átugrotta a zugó kis hegyi patakot, miközben tele lett a fehér bundácskája gyönyörű vizcseppekkel és Blanquette egészen átázva állott ki egy sziklacsucsra, hogy a napsugarak megszársítsák ruháját. A mint ott állt a magasban, egyszerre csak megpillantotta mélyen, lent a völgyben egy kicsiny sikon Séguin ur házikóját s az udvar háttérében a sötét istállót.

— Óh, milyen nagyon kicsiny! — kiáltott fel kacagva Blanquette — hogyan tudtam én ott ennyi ideig is élni.

Tok halikra mártással
Párolt sódar zöld borsóval
Őzderék francia salátával
Parfait
Vegyes gyümölcs
Sajt
Pécsi fehér bor
Pécsi vörös bor
Sport »Grand Vin Sec.»

Littke József a kaszinó alelnöke, a harmadik fogásnál szólásra emelkedvén, mondta az első felköszöntőt, tartalmas beszédben szólván a társadalmi egyleti egyesülről s ennek folyamán méltatva a volt elnöknek, Kardos Kálmánnak a kaszinó körül szerzett érdemeit s éltetve az új elnököt, báró Fejérváry Imre dr. főispánt. Poharát emelte azután a hölgykoszorúra, éltetve báró Fejérváry Imrénét; majd megemlékezvén báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszterről, a miniszter éltetésével fejezte be a folytonos zugó és lelkes éljenektől kísért beszédet.

Kardos Kálmán, a kaszinó volt elnöke, mondotta a második tószót, elbucszván — mint elnök — a kaszinótól és éltetve utódját.

Fejérváry Imredr. báró főispán emelkedett most szólásra, s a következő beszédet mondta:

»Nem találok szavakat, hogy megköszönjem a mai rendkívüli megtiszteltetést s azokat az ékes beszédeket, a melyeket Kardos Kálmán diszelnök és Littke József alelnök urak hozzám intézni kegyesek voltak. Mélyen érzem annak a bizalomnak becsét, melylyel a „Pécsi Nemzeti Kaszinó“ megtisztelt, midőn az elnöki székbe emelt és mélyen érzem az elvállalt feladat fontosságát.

Mert mi a cél, mely után P. N. K. törekszik: megszüntetése azoknak az elválasztó mesgyéknek, megszüntetése azoknak a választófalaknak, a melyek a művelt társadalom egyes rétegei között még ma is fennállnak, egyesítése mindazoknak a társadalmi köröknek, a melyeknek közös jellemvonása a műveltség.

Komoly és fontos e cél. Hiszen a népek történelme tanuságot tesz arról, hogy a nép igazi ereje a haladás és a tovább fejlődés igazi biztosítóka a társadalom egységében rejlik.

Eddig is igyekeztem tölem telhetőleg odahatni, hogy társadalmi életünkben a kasztszellem, a politikai és felekezeti exclusivitás tért ne hódítson és ne daraboltassék szét a társadalom, a melynek tovább fejlődé-

Ugyanazon pillanatban lent a völgyben, a messze távolból megszólalt egy kürtnek hívogató hangja. Séguin ur volt, a ki még ez utolsó kísérlettel akarta hazahívni keavencét.

Hu, hu, ordított a farkas.

— Jöjj vissza, kis Blanquette, esengett a kürtnek hívó szava.

Blanquette nagy kedvet érzett magában arra, hogy visszatérjen, de aztán eszébe jutott a pórás és a karó, a melyhez kötve volt s a sötét, mély istálló, a hol egész életét kelene töltenie. S azt gondolta, hogy inkább fenn marad a hegyen, bárha ezer veszély környezi is.

És a kürt elhallgatott, nem szólt többet.

Blanquette gyanus zörgést hallva háta mögött, megfordult s a sötét lombok árnyában két tüzesen villogó szemet pillantott meg. A farkas volt.

Ott ült előtte a hatalmas állat, pár lépésnyi távolságban tőle s miután jól tudta, hogy Blanquette ugy sem menekülhet előle, nem sietett közeledni feléje, csak a szeméit meresztette reá és gonoszul kezdett nevetni! Ha! ha! a Séguin ur kis kecskéje! és kilógatva hosszú, piros nyelvét, rávicsorgatta szörnyű fogait.

Blanquette érezte, hogy el van veszve.

Egy pillanat alatt eszébe jutott az öreg Renaude esete, ki egész éjen át harcolt a farkassal s azért mégis legyőzetett s azt gondolta magában, hogy még jobb lenne, ha a farkas azonnal megölné őt.

De aztán mégis elhatározta, hogy védeni fogja magát az utolsó leheletéig, a mint az a

sünk érdekében okvetlenül egynek és egységének kell lennie; most pedig mint a pécsi N. K. elnöke, fokozatosabb mértékben fogom szolgálhatni és akarom is szolgálni a társadalmi amalgamatio ügyét. Emelem poharamat amaz intézményre, a mely ennek az eszmének szolgálatában áll. A Pécsi Nemzeti Kaszinóra, mint erkölcsi testületre, annak felvirágzására üritem poharamat.

A szünni nem akaró éljenzések után beszéltek még: Baranyai Béla d., kir. közjegyző, éltetve a honvédelmi minisztert; Kardos Kálmán, éltetve a kaszinó alelnökét, Littke Józsefet; Záray Karoly dr., éltetve a főispánt és Majorossy Imre polgármester, ki Szana Tamást és Székely Bertalant, a fővárosi művész vendégeket éltette.

És lelkes hangulatban maradt együtt az ünneplő közönség Korody zenekarának zenéje mellett a késő éjjeli órákig, üdvözlő sürgönyt menesztvén Budapestre báró Fejérváry Géza, honvédelmi miniszterhez.

A főgimnáziumi hangverseny.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. május 6.

Ünnepre készül a széles Magyarország lelkes ifjúsága. Ünnepelni készül. — Felvonul majd Budapestre az ifjuság az ország minden részéből, hogy ott megmutassa, mi várható a nemzet ifjúságától, kinek kezében a honjövője fekszik. Latba vetik testük erejét, ügyességét, hogy a nemzet megbámulhassa őket és gyönyörködhessek bennük. De minő szép látvány is lesz az! Sorban vonulnak majd a porondon, mily fölséges felvonulás.

Maga a nemzet vonul majd. Ott lesznek majd a tornán az alföldiek, a felvidékiek, a dunántuliak, hogy összemérjék erejüket a nemzet örömeire.

Ott lesznek majd a pécsiek is. Ők sem maradhatnak el. Ők is vannak olyan legények, mint a többiek. Ők is kiállnak majd a küzdőterre versenyezni a dicsőségért. — Csakhogy nem mehet mindenki a saját erejéből. Sokba kerül a székesfővárosba fölzónázni. Pedig az intézeteknek ott kell lenni. Így tehát az intézeteknek kell segíteni szegényebb sorsu nő-

Séguin ur bátor kecskéjéhez illik, nem, mintha azt hitte volna, hogy legyőzheti az ellenséget, hisz a kecskék nem szokták legyőzni a farkast — hanem azért, hogy megmutassa, hogy ő sem gyávább Renaudenál.

És elkezdődött a harc, a kis szarvak megkezdték munkájukat.

Ah, a bátor kis Blanquette, mily vitézül védte magát. Legalább tizszer verte vissza a farkas támadását és hátrálásra kényszerítette azt. S a fegyverszünetek alatt még arra is volt ideje és bátorsága a kis inyenecnek, hogy egy-két szálat tépjen az előtte kínálkozó triss fűből s a pompás csemegével ajkai között kezdte újból a harcot. És ez így tartott az egész hosszú éjjelen át. Időről időre Blanquette a csillagokat szemlélte, melyek szeliden hintették tiszta fényüket a sötétlő égboltról.

— Óh, bár kitarthatnám, legalább csak reggelig — sóhajtott csüggedten a kis kecske.

Lassankint halványulni kezdett a csillagok fénye és Blanquette érezte, hogy ereje mindinkább elhagyja őt.

Ragyogó fénysugár jelezte a láthatáron a hajnal érkezését; lent a majorságban megszólaltak a kakarok.

— Végre! — kiáltott a meggyötört kis állat, mely csak a reggelt várta, hogy meghalhatson. Végkép kimerülve esett össze a földön, selye szőrű fehér bundácskája tele volt piros vérfoltokkal.

Aztán a gonosz farkas ráveté magát és megölte a szegény, bátor kis Blanquettet.

B. Cl.

vendégeiken, a kik olyan örömmel, lelkesültséggel mennek a tornára.

A pécsi főgimnázium tanári kara olyképen igyekezett rajtuk segíteni, hogy az ifjúsággal hangversenyt tartott. Hadd szerezzék meg maga az ifjuság a szükséges összeget. És e hangversenyt tegnap tartották meg a pécsi katolikus kör termében délután 5 órakor. S mondhatni nagyszerű sikerrel. Fényes hangverseny volt, melyen ott volt a város előkelősége. Az egész város művelt közönsége magáévá tette az ifjuság ügyét és sietett filléreiivel segíteni az ifjúságon.

Különben már maga a főrendező személyisége is biztosította a közönséget a kitűnő programról. A főrendező Bitter Illés főgimnáziumi tanár, városunk kedvelt, általános ismert személyisége, minden erejét és igyekezetét arra fordította, hogy a hangverseny minél jobban sikerüljön. Heteken át fáradozott az ifjúsággal és így az elért szép eredményből őt illeti a legnagyobb rész.

Különben a hangverseny lefolyása a következő:

Elsőben a főgimnázium zenekara mutatta be tudását. Donizettitől adott elő egy szép kompozíciót. Az elért eredménnyel teljesen meglehet elégedve. Kiváló képzettségről tettek tanuságot az ifjak s különösen az erősebb, markánsabb részeknél szépen, precízen játszottak.

A zenekar után Mets József VIII. o. t. lépett a pódiumra és Endrődy Sándor hatásos, szép költeményét, az »Éjszaká«-t adta elő. A szavalaton meglátszott, hogy mély tanulmány tárgyává tette a költeményt és szavalatáért dicséret illeti.

Majd a városzerte általánosan ismert és közkedvelt főgimnáziumi énekkar énekelt idegen dalokat. Nem is kell külön megdicsérni az előadást, mert mindenki ismeri már azt a szép hanganyagot, melylyel a főgimnáziumi énekkar rendelkezik. Ismeri mindenki azt a finom árnyalatot is, melylyel énekelni szoktak.

A nagy tapsvihár elhangzása után, melylyel a közönség a szép előadást jutalmazta, Gebhardt József csellón és Antoni Miklós VIII. o. t. zongorán játszottak szebbnél-szebb magyar nótákat. — A közönség igazi élvezettel, gyönyörrel és elragadtatással hallgatta az igazán szép játékot. Bő taps jutott nekik osztályrészül a kiváló játékért.

E szép játék után ismét az énekkar lépett az emelvényre és zenekar-kisérettel finn népdalokat adott elő. A közönséget valóban elragadta ez az előadás. Oly tökélylyel, finom érzéssel énekeltek és játszottak a gimnázisták, hogy a darabokat meg kellett ujrázni.

Ezzel véget ért volna a műsor első része. Azonban közben Mussong A. VIII. o. t. Gabányinak »A föld és népei« című komikus monológját adta elő. — Előadásával folytonos derűlttségben tartotta a közönséget.

A műsor második részét ismét a zenekar nyitotta meg. »Varázs-fuvolából« játszott egy részletet. Itt is csak azt mondhatjuk, a mit az első részről említettünk. — Tökélylyel játszottak.

Majd Szentiványi Dezső VIII. o. t. »A komikus« című monológot adta elő általános derűltség között. Igen ügyes volt az előadása.

A szavalat után újból az énekkar produkálta magát. Göre-nótákat énekelt. A közönség igen jól mulatott rajta. Hisz csaknem mindenki ismeri már ezen közkedvelt nótákat, mihez még hozzájárult az a tökéletes előadás.

A sok taps után, mi az ének után felhangzott ismét, a gimnáziumi zenekar játszott. A »Hugenottákból« adott elő egy részletet. Ez a játék is kiváló érzésről és zenei képzettségről tesz tanuságot.

A műsor utolsó pontját a »Búr-Marseilaise« képezte, mit az énekkar, zenekar-kisérettel adott elő. E szép indulót, e búr nemzeti dalt, mit a búr nép mostoha élet-sorsa tett oly nevezetessé, ugyancsak olyan fényes eredménnyel adták elő, mint a többi.

E ponttal aztán a minden ízében sikerült hangverseny 7 óra után ért véget.

A főgimnázium hangversenyén felléptek: Hetey Sámuel megyéspüspök 100 kor., Pannos Alajos 4, Matyasovszky Jakab 6, Szeifricz István 4, Deutsch Kornél 4, M. Á. 10, Czirer Elek 1, Csokomay Zsigmond 5, Döbrössy Alajos 5, Bencze Sándor 4, Francsics Bódog 5, Módli Béla 2, Hinka László 5, Eibach Emil 4, Tormay Karoly 8, Domján Izidor 10, Pataky Lucidus 2, Mihályffy Árpád 6, dr. Mutschenbacher Viktor 2, Spies János 5, Rappai Ignác 3, Kreincsics Milán 1, German Ferencné 1, özv. Szmodis Beláné 2, Fáy Zsigmondné 2, özv. Wiesner Rajmárné 8, Bubregné 1, dr. Igaz Béla 3, dr. Krasznay Miklósné 10, dr. Parragh Antal 1, Hardy Sándor 10, Virág Ferenc 1, Pozsgay József 2, Névtelen 9, dr. Egry Béla 2, Nabráczy Lajos 2, Tóth József 1, Erreth János 8, dr. Bodó Aladár 2, Körmendy Károly 3, N. N. 3, X. Y. 2, özv. Pintérné 3, Szuly János 6, dr. Sik Jácint 2, Erreth Kálmán 4, Csigó János 1, Kindl József 2 kor., összesen 294 kor. Az összes bevétel 744 kor. 50 fillér.

Estélyek.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1901. május 6.

Két estély is zajlott le lapunk szombati számának megjelenése óta, melyekről most kell beszámolnunk. Szombaton *Flórián ünnepe* lévén, ezalkalomból a *kath. Legényegylet* estélyt rendezett, mely szinelőadással volt egybekötve. Vasárnap este pedig az *első tavaszi táncestély* zajlott le, melyet a *pécsi könyvnyomdászok* derék testülete rendezett a Scholz-sörházban.

Mindeme estélyekről tudósításunk a következő:

(A pécsi Kath. Legényegylet)

szombaton (Flórián napján) este a saját helyiségében sikerült táncestélyt rendezett, melyet megelőzőleg a »Falu rossza«-t adták elő. A nagyszámú publikum közt ott voltak a papság részéről: *Virág Ferenc* egyleti elnök, dr. *Kés-márky István* jogtanár, *Krum Péter*, *Abrahám István*, *Kés István*, *Cselenkó János*, *Horváth N.*, segédiekeszek.

A műkedvelő előadásokban, tekintve a folytonos gyakorlatot, igen szépen haladnak előre az egylet tagjai. A »Falu rossza«-t alig láttuk még ilyen szép sikerrel műkedvelőktől megjátszani. A szereplők közül legelső helyen kell emlitenünk *Schmidt Sárkát*, a ki Boriska szerepében valóban oly természetességgel játszott, hogy műkedvelőtől ezt alig vártuk volna. Szép játékaért többször ki is tapsolta a közönség. Jók voltak még *Magyar Lucika*, mint »Finom Rózsik«, kinek színre-léptekor egy díszes virágcsokrot adott át a figyelmes rendezőség; *Buday Mariska* (Bátly Tercsi), *Schwarz Károly* (Göndör Sándor), *Szabó József* (Gonosz Pista), *Szator Imre* (Feledy Gáspár), valamint a többi szereplők is mind megállták helyeiket.

Az előadást tánc követte, mely benyult a késő éjbe.

Felléptek: *Döbrösi Alajos* 2 kor., *Krum Péter* 80 fill., *Kiss István* 80, *Alföldi Alajos* 40, *Bauer Károly* 40, *N. N.* 40 fillért.

(Nyomdászok tavaszi táncestélye)

A mily nagy volt a készülődés ép oly nagy volt a siker. A fáradhatlan rendezőség már hetekkel ezelőtt azon fáradozott, hogy az ünnepély méltó legyen publikumához; és valóban az volt.

A publikum sem maradt háládatlan. — Annyian jöttek el a szép mulatságra, hogy a Scholz-sörcsarnok termei majd kicsinynek bizonyultak. De azért mindenkinek jutott hely s alkalom a mulatozásra. Mulatott is a fiatal-ság. Az ólombetűket nyugodni hagyták, de ők maguk nem nyugodtak, hanem forgatták a

lánykakat amugy Isten igazában. — Azonkívül minden jelen volt táncoló hölgynek, saját nevét viselő csinos táncrendet nyújtott át éjtélkor a rendezőség.

Hiába, a mi nyomdászaink csak élelmese, előzékenyek és jó mulatók s nem bánja meg senki, ki részt vesz bármely mulatságukon, mert erkölcsi sikere annak mindig egyforma nagy.

Az első negyest ötven pár táncolta; a magyar kőrtáncot ugyanannyi.

A jelen volt táncoló hölgyek névsorát a következőkben adjuk:

Leányok: *Bana Juliska*, *Notter Emilia* és *Annuska*, *Ruppert Annuska*, *Jéhn Annuska*, *Gleichheil Mariska*, *Krautvig Mariska*, *Komáromy Mariska*, *Sztocek Viktória*, *Jarányi Ilonka*, *Hoff Erzsike*, *Weiser Nesztike*, *Bodensteiner nővérek*, *Paul Tinike*, *Féhn Paula*, *Vugrencsics Gizella*, *Rosenberger Szidike* (B.-Baksa), *Balogh Annuska*, *Kühnel Vilma*, *Kétyi Irmuska*, *Vörös Mariska*, *Vörös Erzsike*, *Szentgyörgyi Mariska*, *Szabó Mariska*, *Kohn Riza*, *Felber Lujza*, *Umbor Paula*, *Singer nővérek*, *Schlaufhauser Annuska*, *Soos Mariska*, *Reinisch Erzsike*, *Rosenberg Regina*, *Kovács Hedvig*, *Reinwein Etelka*, *Halmi Juliska*, *Hirth Mariska*, *Flamm Józsa*, *Schlapp Stefánia*.

Pálfi Gyuláné, *Muszti Józsefné*, *Balázs Lajosné*, *Leitermann Józsefné*, *Pollák Ignacné*, *Petrovics Dezsőné*, *Umborné*, *Truckenbrod Károlyné*, *Miskrits Imrené*, *Bodensteiner Antalné*, *Féhn Károlyné*, *Weiser Flóriánné*, *Singer Mórné*, *Töblier Józsefné*, *Felber Ferencné*, *Spuller Józsefné*, *Técsi Istvánné*, *Hauk Antalné*.

H i r e k.

Pécs, 1901. május 6.

A tehetséges kezdő.

Fiatal, vézna kis leány áll a rendőrkapitányság előtt; mindössze az ősszel mult tizenegyet esztendő, ám azért gyakran bekerült már a rendőrségre. A sápadt arc két mélytűzű fekete szemet vesz körül s ezek a szemek a selymes szempillákkal valószínűleg babonázólag hatnak. A kis leány a télen került első ízben konfliktusba az édes anyjával, amikor minden áron külön akart tőle válni. Akkor olyan indokokat sorolt fel, amelyek valószínűvé tették az elhatározást.

Ám Ágnes hamis leányzó s most is bűn van a rovására írva. Késő este sétálgatott a Ferenciek-utcáján s mikor a rendőr rákiáltott, hogy mit keres itt? el akart szaladni.

— Mit keresett maga éjfél körül az utcán? kérde a kapitány.

A leány hangjában megcsendül a dacosság.

— Mit kerestem volna? Semmit, sétáltam. Csak nem tilthatják el ezt is.

— Már pedig lelkem, az alighanem ugy lesz.

Egyedül nem szabad sétálni, az anyjával elmehet.

Ágnes felbigyeszti az ajkát:

— Azt hiszi kapitány ur, hogy mindig lehet gardedámot találni? Az anyám lefekszik már korán este. Öreg asszony, ő tud aludni, én nem. Hát ilyenkor kimegyek és élvezem a tavaszi levegőt. Eleget ülünk mi szegény lányok napközben, meg este sem legyen szórakozásunk?

A kapitány nyugodtan hallgatja a türelmetlen beszédet s nézi a csacsogó keskeny ajkakat. Ágnes folytatja:

— Aztán mért legyen szabad csak férfiaknak éjszaka járni az utcán? Mivel különbek ők minálunk? Hiszen mi nem verekedünk, nem iszunk, legfőjebb leülünk egy padra, levegőt szívunk.

A nőemancipáció legújabb hívének dikciója úgy látszik meggyőzte a kapitányt is, mert nem büntette meg Ágnest. Hiszen nem is követett el büntetendő cselekményt, csak levegőt szívott magába. Erre pedig még ez idő szerint nincs paragrafus.

Spiritista-lakodalom.

Londonban a napokban spiritista-esküvő volt. Két médium frigyét áldották meg az anyakönyvi hivatalban. A lakomán, mint egy londoni újságban olvassuk, részt vettek Shakespeare, Byron, Franklin Benjamin stb. kiváló szellemek.

A lapok csak ilyen röviden emlékeznek meg erről a ritka eseményről, ami teljesen érthetetlen és indokolatlan. Ismerék vidéki hírlapot, amely olykor a szerkesztő távollétében csak havonként jelenik meg s olvastam már azt is, hogy milyen fényes volt a segédjegyző esküvője, melyen a végrehajtó mondta az első tósztot. A házasság életét szellemes ötletességgel a lánchidhoz hasonlította s a végén óriási hatást ért.

Ezért hivatottnak érzem magam arra, hogy kiegészítsem a hiányos tudósítást, ami bizonyára néhány olyan író kenyéririgységéből kifolyólag lett megrövidítve, akik nem tartják a mottóban jelzett tehetséges írja íreket elég tekintélyeknek, Tehát:

A spiritista lakodalom várakozáson felül sikerült. Az anyakönyvi hivatal hajója (ad vocem: templom hajója) színültig megtelt előkelő közönséggel. Petőfi őrnagyi egyenruhában jelent meg, ott voltak továbbá Bonaparte Napoleon, Göthe, Schiller és Böcklin, Lamartin, Liszt Ferenc, Tegethoff, Aeneas és Didó.

Az egyházi áldást a polgári kötés után Husz János adta a boldog íju párra. Az a körülmény, hogy egyikük sem huszita, nem változtat semmit a dolgon s annyiban hozható a lagzival kapcsolatba, hogy husz-an voltak a vendégek.

Az orgonán Mendelssohn maga játszotta el a Lohengrin nászindulóját. Az énekrészeket egy halva született falusi dalárda látta el.

Az új pár kocsiját Tokió huzta. Általános feltűnést keltett, hogy a hajdani híres favorit tormás-virsli alakban jelent meg.

A lakomán számos felköszöntőt mondtak. Ezek közül legérdekesebb Shakespeare Vilmosé, aki a magyar drámai pályázatok bírálói iránt fejezte ki legmélyebb részvétét. Az új házasságról nem emlékezett meg.

Nagy szenzációt keltett egy rejtélyes hang, amely azt kiáltotta a menyasszony felé:

— Csak ugy lesz boldog a házasságtok, ha sohasem fogsz zongorázni.

Később kisült, hogy egy tizenhatodik századbeli zongoraművész beszélt.

Éjfél után lángírás jelent meg a falon:

— Mene tekel . . .

Az új pár ezt magára vontkoztatta és hamarosan el is ment.*

*

Ime, így kellett volna megírni a spiritista lakodalmat.

— b.

Párisi titkok.

— A divatról. —

A párisi titkoknál alig van vonzóbb előtünk. Egykor, mikor a hatkötetes regények ideje volt, hat kötetten át is lázasan kutattuk a párisi titkokat. Most, hogy az olvasás már jóformán a tárcacikkekre szorítkozik csak, legalább a divat fejlődésében, meglepetéseiben, szeszélyeiben és diadalaiban keressük a párisi titkokat, a párisi levegőt s azt a nagy, titkos hatalmat, mely elragadtatást önt a szívünkbe, mihelyt arról van szó, hogy az, a mit látunk, különösen a toilette, egyenesen Párisból való. Párisba járunk divatot tanulmányozni, izlést finomítani, pedig Istenem, a mi magyar szívünk, magyar fejünk és dolgos kezünk is csak asszonyi »anyag« s ez az anyag itthon is megteremti azt, a mi a párisi levegő titkos-tosságából bontakozik ki. A mi nagy szerepet vivő művésznőink már tudják ezt és diadalra viszik például a Demi-mondeot, ezt a par excellence toilette-darabot olyan ruhákkal, me-

lyek bizony nem Párisban készültek, mint azt sokan kishitűen képzelik.

Nálunk, hála Istennek, már nem csak maga a nagy divat város teremti a divatot, hanem hozzájárulnak ahhoz a viselőik is. Április elsejéig, mialatt a nagy versenyek gyönyörűségei készülnek, folytonos forrongásban és átalakulásban van a divat és tart ez a küzdelem a mai napig, mikor már biztos hirt adhatunk a győzelemről.

A nyári könnyű ruhák világában a fényes selyem lett a győztes és mellette a liberty-gaze; sima színben is, de leginkább a virág minták úde pompájában. De azért a toularde is megtartja a régi szerepet s a könnyű grenadine is számíthat hívekre. Csak a bareche tűnik el és helyét a kedves, simulékony selyem-linol és selyem-crepon szövetek töltik be. Nagy sikerek várnak a selyem battisztokra, s ezek közül különösen az ekrü, legkülönösebben pedig a fehér lesz a kedvenc.

Ez a költészetből s álomból termett fehér ruha, apró szegélyekből van összeállítva. Lengességét az a festett gaze adja meg, mely leheletszerűen reáborul. Fényes és értékes pompáját pedig az arannyal himzett applicatio, mely guirlande-szerűen fogja körül. Fekete chantilly figaro ad ennek a ruhának kecsességet, míg azt a szelid pongyolaságot, mely az ilyen figarókat kiegészíti, fehér mousselineből és szegélyezett battisztból készült buffon-derek szerzi meg. A figarót és bluzt festett applicatio köti össze, öv helyét pedig egy álnok, simulékony, csalfa arany kígyó foglalja el. Arany kígyó a fehér ruhán. Szinte szimboliztikus, de nagyon enyhíti a gonoszabb gondolatokat az az újítás, hogy az arany kígyó nem jou joukat, drága kőveket zörget már a szájában, hanem apró virágsokrokat hullajt a fehér ruhára. Ehhez az öltözékhez természetesen gombaformájú kalap való fehér fekete lószorból. Fehér napernyővet rá kápráztató árnyat, a ruha szövetéből készült kendőalakban szabott ernyő, melyet dú, mousselinera festett virág dísz borít be. Most tessék elképzelni, hogy egy szép vörös szőke asszony fogja ezt az öltözéket viselni, s megint kísértani fog a hazai jókat meg nem becsülő szívünkben a párisi titok.

Komoly versenytársa lesz ennek az öltözéknek ez a másik, mely a határozottan győztes kelmét, a rózsaszín árnyalatait sejtető fehér szilket viszi harcba. Ehhez a csalfa fehérséghez a nilus-zöld szegődik. Crepe de chine applicatio és himzés fátyola borul aztán erre. Formára nézve ez a szoknya s vele együtt a legdivatosabb diszaljak alul szerpentin szabásuak. A derék dolero, buton, de nagyon új s érdekes rajta az, hogy a nyak- s a mellből egy tenyéryi fehérség szabadon látszik a negyszög kivágásból. Persze hátul annál magasabb a gallér, melyet bájos ujdonságképen apró aranszegekkel teletűzdelt szalagok kötnek össze. Ilyen szallagból készült az öv is. Ehhez a ruhához fehér Rembrand-kalap fekete malinnal és dus strucctoll-diszszal; a tollak természetesen hátul.

A míg ez a két ruha a fehérnek, az arannak, a szilknek s a nilusnak szerez híveket, egyszerre csak, mint egy egészséges, vidám kacagás tűnik fel a harmadik versenyszín: a cseresznyepiros. Feketehaju, kékszemű asszony ruhája. A cseresznyepiros, kicsit rítkító hatását azonban áttetsző, égszínű pókhálószerű felső tompítja. Ehhez cigányos volna az arany, tehát a csokrok acélszőget kapnak, az ekrü-színű lenge dudorok között pedig egy úde cseresznyebois fut le.

Ezek természetesen parádés ruhák. Az egyszerű utcai ruhák színe a molnárkék, a vieux rose, szürke. Sok a kabát, a bolero, de kevés lesz a bluz. Valószínűleg egészen eltűnik s helyét a mellény foglalja el. A ruhaujjak veszedelmesen bővülnek, ellenben a derekak annál feszesebbek lesznek. Bizony, visszatérnek a feszes, szűk derekhoz ezzel együtt átt lesz a fűző, a melyről most szinte meg-

feledkezett a divat is a szép asszonyok is csak a professzorok olvastak tel — eliene. A kelmék közül kedvelt a homespune, a baige, a cachemir. Az utcai ruha díszé magából a kelméből telik leginkább. Utcai ruhákhoz a lószőr-kalapokon kívül a borszín-szalma divatos, természetes toll nélkül. Egyáltalán a toll meglehetősen leszorul a szereplés színteréről, a lapos kalapok, melyek határozottan győznek, tollal iszt ne tűrnek. Jóformán alig is van ezeken más dísz, mint a selyem gaze s belül, hátul virág. Sok virág. És pedig nem büszke rózsák, hanem vadvirágok gyönyörű füzerei, bokrétaí a szabad természetnek, hová a divatos ruhák viselői már is vágyanak.

Napirend 1901. május 7-én.

Naptár: kedd, május 7. — Róm. kath. Szaniszló. — Prot.: Szaniszló. — Görög-kel.: (ápr. 24.) Szaba. — Zsidó: Ijér 18. Nap két 4 óra 17 perckor nyugszik 7 óra 3 perckor. — Hold két 1 óra 30 perckor este; nyugszik 6 óra 42 perckor reggel.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék és zivatar várható.

Építési bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

— (A „Pécsi Nemzeti Kaszinó”) folyó május hó tizenhatodikán a »Baranyavármegyei Gazdasági Egyesület» által rendezendő lóverseny alkalmából a »Nemzeti Kaszinó» helyiségeiben estélyt rendez, mely a kaszinónak az első idejei estélye. Az estély kezdete 9 órakor.

— (A Zsolnay-szobor ügye.) Mint azt annak idején megírtuk, a pécsi Zsolnay szobor pályázatára beérkezett pályaművek fölött döntő bíráló bizottság úgy az »Országos Képzőművészeti Egyesület», mint a vallás és közoktatásügyi miniszter kiküldöttével óhajtott magát kiegészíteni, ezek azonban a döntés napján gátolva voltak a megjelenésben, miáltal a pécsi bíráló bizottság kényszerítve volt egyedül a pályázatok fölött dönten. A pécsi bíráló bizottság kérése folytán aztán Szana Tamás műkritikus és Székely Bertalan festőművész — kiknek ama kérdésben kellett dönten, hogy van-e a pályaművekből itélve a pályázók között oly művész, kit a szoborbizottság egy a beküldött pályaművektől eltérő szobor készítésével megbízhatna — szombaton Pécsre érkeztek. A kiküldöttek, mint az »Országos Képzőművészeti Egyesület» megbízottai, Fejérváry Imre báró főispán, Majorossy Imre polgármester, Zsolnay Miklós gyáros, Little József, keresk. és iparkamarai elnök, Záray Károly dr. keresk. és iparkamarai titkár és Darócy Aladár, főispáni titkár társaságában megtekintették a pécsi kereskedelmi és iparkamarában elhelyezett pályaműveket, amelyeknek megtekintése után ama véleményüknek adtak kifejezést, hogy a bizottság vagy újabb, szűkebbkörű pályázatot hirdessen, vagy pedig hirnevesebb szobrász-művészeink egyikét pályázat mellőzésevel, személyesen bizza meg a Zsolnay-szobor elkészítésével. Zala György, mint a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter kiküldötte, még eddig nem érkezett Pécsre, bár érkezését a miniszter távirati uton a mai napra jelezte. Valószínű azonban, hogy Zala György is csatlakozni fog az »Országos Képzőművészeti Egyesület» kiküldötteinek véleményéhez, amennyiben a pécsi bíráló bizottság meghívására látatlanul is egy szűkebbkörű pályázat hirdetését ajánlotta távirati uton.

— (Pályázat a honvédhapródiskolában.) A m. kir. honvédelmi miniszter most bocsjította ki az üresedésben levő m. kir. honvédhapródiskolai alapítványi helyek táblázatát, mely alapítványi helyek az 1901/2. iskolai év kezdetével töltendők be. Ezek között szerepel Pécs szab. kir. város is egy alapítványi helylyel, mely a pécsi honvédhapródiskolában töltendő be, s melyre pécsi születésű és illetőségű ifjak pályázhatnak. A városi tisztviselők gyermekei egyenlő minősítés

esetén előnnyel bírnak. Pályázati kérvények július hó végeig Pécs szab. kir. város tanácsához nyújtandók be. — Ugyancsak a pécsi m. kir. honvédhapródiskolánál töltendő be Frigyes főherceg által létesített egy alapítványi hely, a melyre a bellyei és magyar-óvari főhercegi uradalmakban levő magyar állampolgársággal bíró tisztek és egyéb alkalmazottak fiaí, ilyenek hiányában Baranyamegye valamely községében illetőséggel bíró ifjak, s ha ilyenek sem jelentkeznének, más magyar állampolgárok fiaí pályázhatnak. Pályázati kérvények június hó tizenötödikeig a főhercegi uradalmi igazgatósághoz Főherceglakon nyújtandók be.

— (A pécsi bába tanfolyam.) A Pécssett tartatni szokott, hat heti időtartamu babatanfolyam ma vette kezdetét, a mely ideig azonban csak heten jelentkeztek, kiknek csekély számára tekintettel a jelentkezések a kitűzött határidőn túl is eltogadtatnak. Jelentkezések dr. Johann Béla, Baranyavármegyei tisztí főorvosához küldendők.

— (Önképzőköri zárógyűlés.) A pécsi áll. főreáliskola »Eötvös-önképzőkör»-e tegnap (vasárnap) délelőtt 9 órakor tartotta zárógyűlését. A gyűlés első pontját a Himnusz képezte, mit az énekkar adott elő. Utána Sasváry József elnök szép beszéd kíséretében ismertette a kör ezidei működését, mely az idén fennállásának már 27. évét töltötte be. Majd Jokics Tivadar VII. o. t. szép, értelmes szavallatot tartott. Tompának: »Az öreg szolgál» című költeményét adta elő. A negyedik pontot Kovácsfy Dezső VII. oszt. t. szabad előadása képezte. Deák Ferencnek egyik barátjához írt levelét adta elő szép hanghordozással. Utána az énekkar énekelte Mendelsohn »Üdvözet» című dalát. Az ének kiváló tudásról tett tanuságot, mit Gebauer Antal énektanár nagy fáradozással tanított be. Az ének után Kiss Ernő VIII. o. t. tartott felolvasást »A lyrai költészet a forradalom után» címen. A hetedik pontot Löwy Hugó szavallata képezte. Arannak »Rendületlenül» című költeményét adta elő. Majd Gallovich János vezető tanár tartott beszédet az ifjusághoz, buzdítva őket a munkálkodásra, mert csak ezzel érhetik el a maguk elé kitűzött célt és csak így lehetnek egykor a haza hasznos polgárai. Együttal kihirdette a pályázatok eredményét. A casinói pályázatra beérkezett négy munka közül Sasváry József VIII. o. t. munkáját érdemesítették a négy cs. arany jutalomra. A pályamunka címe: »Renaissance hatása az európai népek művelődésére.» Aztán a folyó évben elhalt Korniss Ödön, volt intézeti tanuló koszorújára gyűjtött megmaradt pénzüsszegeből 30 koronát olyképen tűztek ki matematikai feladatra, hogy abból három évben egymásután 10—10 koronát fordítsanak jutalmazásra. Az idén ezen összegeből Sasvári József VIII. o. t. és Hirschfeld Gyula VI. o. t. részesültek 10—10 korona jutalomban. Aztán egy egészségtani tételre ki volt tűzve 20 frankos arany, a mit Spitzer Károly VII. o. t. nyert el. »Feltűntendő az alkotmányi élet és művelődés felüldülése a Hunyadyak korában» című pályamunkára kitűzött egy aranyat Jokics Tivadar VII. o. t. nyerte el. Egy másik tétel volt Arany János »Széchenyi emlékezete» című versének fejtegetése. A kitűzött aranyat Loránt Artur VIII. o. t. nyerte el. »A nemzeti költészet hatása a nemzetiségre 1820-tól napjainkig» című értekezésre kitűzött 2 aranyat Sasvári József VIII. o. t. nyerte el. Azután »A hazaszeretet és annak példái a magyar történelemben» című értekezésre kitűzött aranyat Kiss Ernő VIII. o. t. kapta. Majd a szavallati versenyek győzteseinek adtak ki a díjakat. Jokics Tivadar kapott 2 aranyat, Stern Jenő, Löwy Hugó, Kovácsfy Dezső és Hirschfeld Gyula pedig 5—5 koronát. Ezenkívül többen könyvjutalomban részesültek, kik az egyes pályázatoknál még kitűntek. A jutalmak kiosztása után Dischka Győző igazgató beszélt az ifjusághoz, további munkásságra buzdítva

őket. Együttal kifejezte köszönetét *Gallovich* János vezető tanárnak, a ki olyan odaadással vezeti a kör ügyeit. Aztán *Breiner* Gy. VI. o. t. tartott szabad előadást, majd felhangzott a Rákóczy-induló és ezzel a zárógyűlés véget ért, a melyen ott volt az egész tanári kar, élén *Dischka* Győző igazgatóval.

— **(Majális.)** A szabolcsi Bánya és Kohó-munkások Szakegyete tegnap igen szépen sikerült majálist rendezett Szabolcsban, hol a járás képviselőjében *Waniss* Sándor főszolgabíró és *Furray* Valér tb. főszolgabíró jelentek meg, kiket az ünneplők lelkes ovációkban részesítettek. Déli harangzó után a rendező szakegyelet diszruhás tagjai, bányazenekaruk hangjai mellett s *Handwerk* János bányagondnok vezetése alatt kivonultak a szabolcsi erdőbe, hol vig zeneszó mellett kezdetét vette a világposta, konfetti stbvel tarkított táncmulatság, mely a legjobb hangulatban késő estig tartott. A központi járás képviselői a késő délutáni órákban hagyták el a pompásan sikerült mulatság színhelyét.

— **(Utóállítás.)** A katonai vegyes utóállító bizottság, a fősorozásokat követőleg ma reggel nyolc órakor tartotta az első utóállítást a Scholz féle sörházban. Az utóállítás polgári részről megjelentek *Vadnai* Jenő polgári elnök, *Waniss* Sándor, főszolgabíró, *Trizler* Rudolf, járásorvos, a közöshadsereg részéről *Durália* Pál, őrnagy és *Scholz* ezredorvos, a honvédség részéről *Horváth* őrnagy s *Bicó* ezredorvos. Utóállításra összesen negyven ujonc jelentkezett, kik közül huszonötöt soroztak be.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: A vizek tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálató képessége folyó hó 5-én reggel 4820 köbméter. A vizek ma is tele vannak; a tettyei forrás vizszolgálató képessége folyó hó 6-án reggel 4820 köbméter.

— **(Vörheny a pécsi járásban.)** Mint értesülünk, a központi járás *Vasas* és *Seabolcs* községeiben járványosan fellépett a vörheny, mely azonban igen gyenge lefolyásúnak mondható. A járvány tovaterjedésének megállítására szükségessé vált intézkedések ellenőrzése végett dr. *Johann* Béla, megyei tisztifőorvos és *Waniss* Sándor, központi járási főszolgabíró a hevenyfertőző kórral terhelt községekbe utaznak.

— **(Elfogott katonaszökevény.)** *Kudlás* Simon, trencsénmegyei illetőségű drótos, ki borközi állapotában tegnap összeveszett egyik hazájabeli barátjával. A jó barátjának hirtelen nem akadt okosabb dolga, hogy barátját, *Kudlás* Jánost feljelentette a rendőrségnél, hogy a derék drótos tótot besorozták katonának, de hadkötelezettségének eddig még nem tett eleget. A följelentés folytán a rendőrség sürgőnyözött Trencsénbe, honnan azt a választ kapta, hogy a trencsényi 15-ik honvédezredben van egy olasz illetőségű *Kudlás* Simon nevű katonaszökevény, ki valószínűség szerint azonos a Pécsen levő drótos tóttal. Így hát lefűlelték a szegény *Kudlás* Simont s átadva őt a pécsi 19-ik honvédezred parancsnokságának, elvitték Trencsénbe — katonáskodni.

— **(Pályázat.)** A mohácsi járásbírósnál egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények tizennégy nap alatt adandók be a pécsi kir. törvényszék elnökéhez.

— **(Adóügyi kinevezések.)** A m. kir. pénzügyminiszter a marcali kir. adóhivatalhoz *Bárány* Dezső pancsovai adóhivatali gondnokot és *Tóth* Lajos, lengyelítói adóhivatali gyakornokot a sárvári adóhivatalhoz ideiglenes minőségű adótisztokká kinevezte.

— **(Hirtelen halál.)** *Vidak* Péter mohácsi lakos a pécsi Schapringer-ceg részére érkezett uszály kirakásánál dolgozott s midőn a többi munkás a pályaudvar területén levő

felső raktárban reggelizett, ő szintén — de félrevonulva egyedül — költötte el a reggelijét. Midőn a munkások a reggeli elkölése után ismét a munkához fogtak, föltűnt nekik, hogy *Vidak* biányzik közülök; keresésére indultak s azon a helyen, hol félrevonulva reggelizett, halva találták. A halálesetet a járási főszolgabírónak rögtön bejelentették, ez azonnal elrendelte az orvosrendőri vizsgálatot, mely megállapította, hogy *Vidak* Pétert reggelizés közben eskór-roham lepte meg, amely halálát okozta.

— **(Névmagyarosítás.)** *Kiskoru Pick* Béla, *Pick* János és *Pick* Ernő, sárpalotai illetőségű mohácsi lakosok vezetőknévénél *Molnár*-ra kért átválttatása belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Postamester kerestetik.)** A Tolnamegyei Várdombon harmadosztályú postamesteri állás van üresedésben. Pályázni lehet május 24-ig a pécsi posta- és távirda igazgatóságához.

— **(Elvesztett aranyóra.)** *Kovács* István pécsi lakos puskaműves, panaszt emelt ma a rendőrségnél, hogy tegnap délután az új sörházban elvesztette egy fedelű kulcsos arany óráját. A becsületes megtaláló kéretik, hogy az órát adja át a rendőrségnek, hol illő jutalomban részesül.

— **(A legalkalmasabb bérme-lási ajándékok.)** Valódi ezüst és arany tárgyak *Schönvald* Imrénél kaphatók, Pécsen az idén rendkívül olcsó árban és legpompásabb kivitelben.

— **(A pécsi megyei, városi, állami és közhivatali szolgák önképző köre)** tegnap május 5-én megyei utcai egyleti helyiségekben sikerült társas estélyt rendezett. Az estély műsora a következő volt: I. *A más világban*, irta és felolvasta *Tihanyi Károly* lapunk élénk tollú humoristája II. *Bogár Imre*, irta *Helmann József*; előadták *Helman J.* és *Piros Antal*. III. *Magyar Föld*, irta *Réla* szavalta: *Lengyel László*. IV. *Megcsalt férj*. Monolog, irta: *Világhy K.*, előadta *Lengyel János*. V. *Honvéd bucsuja*: irta *Bálint F.* urnő, előadták *Kovács Juliska* és *Heilmann József*. IV. *A Barnum cirkuszban*, irta és felolvasta: *Tihanyi Károly*. VII. „*Cigány*“ jelenet a pálinkás butikban: előadták *Piros Antalné*, *Heilmann József* és *Lizskavári János*. VIII. *Citera hangverseny* előadta: *Nemes Ferenc*. IV. *Bosnyák kuplék*, előadták: *Heilmann József*, és *Lengyel J. X.* *Citera* hangverseny előadta: *Nemes Ferenc*. XI. *A haldokló honvéd* előképlet görögtűz világítás mellett előadták az összes szereplők. Műsor után tánc következett, mely éjfél utánig tartott. Álljon itt a hölgyek, asszonyok, lányok névsora: *Glova Mihályné*, *Hegyi Rózika*, *Steiner Ilka*, *Herceg Jánosné*, *Kata Nándorné*, *Várady Károlyné*, *Berec Mátyásné*, *Mézes Ferencné* *Löfer Lajosné*, *Horváth Juliska*, *Horváth Sándorné*, *Ferenc Jánosné*, *Lipert Istvánné*, *Lipert Mariska*, *Marton Györgyné*, *Magyar Józsa*, *Velde Györgyné*.

— **(Gyilkos asszony.)** A pletyka már sok bajnak, rossznak volt szülőke. A minap is két, egymással rokonságban álló darázi asszony között valóságos háborút idézett elő, melynek annyira végzetes lett a kimenetele, hogy az egyik hadakozó fél halva maradt a csatatéren. Az eset a következőleg történt: *Pavlovics* Ádámnéról azt a hirt terjesztette a falusi pletyka, hogy nagyon szereti a férfiakat, utánuk dobja magát, szóval, hogy feslett életű. A megrágalmazott asszony úgy értesült, hogy a saját közeli rokona, *Pavlovics* Antalné legbuzgóbb terjesztője e megszegyenlítő pletykának. Ugyanazért, midőn a két asszony egy nap az utcán egymással találkozott, *Pavlovics* Ádámné szemrehányást tett *Pavlovics* Antalnénak, a pletykázása miatt. Ez tagadta, hogy ő a rossz hír terjesztője s az e fötötti szövíta hevében a megrágalmazott *Pavlovics* Ádámné, bottal támadt *Pavlovics* Antalnéra s ezt jól elverte. Másnap korán reggel *Pavlovics* Antal-

né a kutra ment vizért s itt újra találkozott *Pavlovics* Ádámnéval. A két asszony ismét összeszólközött és *Pavlovics* Ádámné a kezében volt bottal újra ütlegelni kezdte *Pavlovics* Antalnét. Ez már megsokalván az ütlegeket, a kezében volt késsel megtámadójára rontott, arcán több helyen megsebesítette, majd pedig szíven szurta. A kés markolatig hatolt be *Pavlovics* Ádámné bal mellébe, úgy, hogy az rögtön összerogyott. Volt ugyan még annyi ereje, hogy nagy nehezen ötven lépésnyire levő lakása kapujáig vánszoroghatott, de itt összeesett és meghalt. A hatósági közegek megállapították, hogy a megölt asszony balmellébe ért szúrás a szívebe hatolván, föltétlenül haláltokosó volt. A tettest, *Pavlovics* Antalnét letartóztatták s a mohácsi kir. járásbírószág fogházába kísérték, hol vizsgálati fogszágban van.

— **(Házasság.)** *Enaert* Ferenc, pécsi kir. posta- és távirdatiszt tegnapelőtt — szombaton — oltárhoz vezette *Dirr* Micike kisaszonnyt, *Dirr* Frigyes kir. posta- és távirdafölügyelőnek, a villányi kir. posta- és távirdahivatal főnökének leányát.

— **(Csendélet Sombereken.)** Sombereken rendes községi rendőrség levén szervezve, ez egyik föladataul tűzte ki, hogy megóvja a pihenő lakosságot a duhaj legények éjjeli csendzavarása ellen is. E miatt nagyon feszült a viszony a falu fiatalsága és a rendőrség között s az előbbi mindentéleképpen boszantani iparkodik a rendőröket. A napokban már annyira ment több legény, hogy behatoltak az őrszobába s ott szidalmazták a rendőröket, úgy, hogy csak erőszakkal lehetett a rakoncátlanokot az őrszobából eltávolítani. A garázda legényeket följelentették a járási főszolgabírónak.

— **(Baleset.)** *Speiser* Péter, somberekki 18 éves suhanc az utcán pisztolyal lövöldözött. De oly szerencsétlenül járt, hogy az egyik lövés összeroncsolta bal mutatoujjját. Ez azonban nem az egyedüli baj, mely a lövöldözést érte; mert az utcán való lövöldözés által kihágást követvén el, még meg is fog büntettetni.

— **(Elfogott lótolvajok.)** Még április 12-én történt, hogy *Fürst* Samu himesházi lakos záratlan istállójából ismeretlen tolvaj ellopott 445 korona értékű egy pár lovat. A csendőrség nyomozása folytán a lovak *Barcs*on megtaláltattak; az orgazda révén aztán sikerült a tolvajt is *Satankovics* *Szotyora* János siklósi illetőségű tolvaj személyében kinyomozni. A siklósi csendőrség elfogta a tolvajt, szembesítette *Barcs*on az orgazdával s átadta az illetékes bíróságnak.

Művészet, irodalom.

○ **Aranyos kőd** a címe *Gaal* Mózes legújabb könyvének. Az író édes anyjára, gyermekkorára vonatkozó emlékeit meséli el apró megkapó, hol könyvekre fakasztó, hol mosolyra keltő történetek keretében. A könyv a *Franklin-Társulat*nál jelent meg. Ára fűzve 2 kor. 40 fillér, diszesen bekötve 3 kor. 50 fillér.

T a n u g y.

)(**Evező vizsgák.** A pécsi főgimnázium nyolcadik osztályában f. hó 3-án végződtek az előadások és az osztályvizsgálatok e hó 7, 9, 11, 13, és 15-én lesznek, mely után az írásbeli érettségi következik, mely 17, 18, 20, 21-én lesz. — A főreáliskolában szerdán, 8-án végződnek az előadások és a rákövetkező napokban megtartják az osztályvizsgálatokat, minek megtörténte után az írásbeli érettségi következik. Az írásbeli után kezdődik aztán az igazi tanulás. A diákok kettőzött erővel neki fekszenek a tanulásnak, hogy annál edesebb legyen a pihenés az érettségi után

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 6-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Dániel* Gábor alelnök elnökölt.

Az Adria szerződésének módosított első szakaszához *Major* Ferenc beszélt. A módosítást a jobb oldal ellenmondása között az ellenzék érdemeül tünteti fel. Szerinte *Hegedűs* Sándor kereskedelmi miniszternek le kell vonnia a konzekvenciákat, mert ellentétbe jutott *Széll* Kálmán miniszterelnökkel. (*Hegedűs* Sándor tagadólag int.)

A szakaszt elfogadták.

A második és harmadik szakaszt vita nélkül szavazták meg s üdvözölték *Hegedűs* Sándor minisztert.

Papp Géza, előadó benyújtotta az öszszeférhetetlenségi javaslatot a jelentéssel együtt. Ki fogják nyomtatni.

Az elnök javaslatára holnap a fiúmei közigazgatási javaslatot tárgyalják.

Holnap válaszol *Wlassits* Gyula kultuszminiszter a Pikler-ügybeni interpellációra.

TÁVIRATOK.

— **A király Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király reggel hat órakor Gödöllőről Budapestre érkezett. Egyenesen palotájába hajtatott s délelőtt az általános kihallgatások előtt *Károly István* főherceget külön kihallgatáson fogadta, ki megköszönni jött altengernagygyá történt kineveztetését.

Az általános kihallgatáson elsőnek báró *Fejérváry* Géza honvédelmi minisztert fogadta a király, a kivel *feltűnően sokáig társalgott.* Beszéli, hogy a *vizionlátás megbató volt.* A király *hosszasan szorongatta Fejérváry kezét,* ki megindultan köszönte meg a felség kegyét.

A király a mai kihallgatáson fogadta *Munkácsy* Mihály özvegyét is s félkettőkor meglátogatta angolkisasszonyok nevelőintézetét, délután pedig Gödöllőre utazott, honnan szerdán tér vissza a Ludovika Akadémia zászlószentelésére.

— **A király Gödöllőn.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király tegnapelőtt 5 órakor tért vissza Szent-Györgyről, hol egy vadkant lőtt. Tegnap délelőtt az udvari kápolnában misét hallgatott, azután állami ügyekkel foglalkozott. Délután Valkóra ment cserécséni; szerdán reggel Bpestre megy a Ludovicum zászló ünnepélyére s részt vesz az estélyen is.

— **Holló Lajos Nagykanizsán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Holló* Lajos dr., tegnap Nagykanizsára érkezett *Bartók* Lajos kíséretében s bejárta a kerület községeit, hogy visszahódítsa azokat a 48-as föggetlenségi pártnak. Mindketten nagy hatással beszéltek. Hollót nyomban felkérték a képviselőjelöltség elfogadására.

— **Vadnay Andor halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Vadnay* Andor csongrádmegyei főispán holtteste ma reggel érkezett Budapestre. A kerepesi-uti temető halottasházában ravalozták fel s délután négy órakor temették el a főváros által ajándékozott disz-sírhelyre.

— **A magyarságért.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A zentai orsz. izr. hitközség képviselő testülete az elhunyt Klein Salamon rabbi helyébe egy testestül lelkestül magyar rabbit fog választani, ki elsősorban kitűnő magyar szónok legyen.

— **Felmentett ezredes.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Brassóban a magyarság ügyéért mindenkor melegen érző *Heim* Ferenc ezredes, a 24. honvéd gyalogezred parancsnoka, betegség miatt felmentetett. Helyébe *Bartheldy* Mihály, vezérkari alezredes jön.

— **Képviselőválasztási mozgalmak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Módosról írják: *Dániel* László, volt nógrádi főispán *Karácsonyi* Jenő ellenjelöltje beutazza kerületét, tegnap Szécsány községben programbeszédet mondva, pártonkivülinek vallotta magát és a külön vámtérlet elvét képviseli. — Székesfehérvárról írják: tegnap délelőtt 500 tagú választó polgár jelenlétében felkérték *Zichy* Jenő grófot, hogy a szabadelvűpárt jelöltségét fogadja el, mit a gróf örömmel el is fogadott, kijelentve, hogy 40 év előtt innen indult ki s most újból ide hozza vissza az útja.

— **Erzsébet főhercegnő utazása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Zarából Erzsébet Mária főhercegnő tegnapelőtt Lacónába utazott. Tegnap onnan Cattaroba utazott.

— **Megszűnt sztrájk.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Monceau les Mines. A sztrájkolók elhatározták, hogy ismét munkába állanak.

— **Elhalt urasszony.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécében *Jekelfalussy* Antonia, *Jekelfalussy* hadügyminiszteri osztálytanácsos neje tegnap meghalt.

— **A Festetich-szobor.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Keszthelyen felállítandó Festetich-szobor bizottsága tegnap délelőtt tekintette meg Budapesten a szobrászati mester iskolában a már a készen levő fő alakot, melyet *Lukácsy* Lajos, Strobl mester kiváló tanítványa mintázott. A bizottság tetszését teljesen megnyerte a sikerült alkotás így az rövid idő múlva öntés alá kerül, csupán azt várják meg, hogy Festetich Tasziló gróf is megtekintse. A szobor leleplezése előreláthatólag szeptember hó végső, vagy október első napjaiban lesz.

— **Auer-tolvajok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Berger* Lajos vendéglős feljelentést tett Budapesten a rendőrségen, hogy *Hermína*-ut 33. szám alatt levő kerthelyiségéből valaki 35 darab Auer-égit lopott el. A kára 160 korona. A rendőrség keresi a tolvajokat.

— **Eletuntak.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Özvegy *Ernyei* Sándorné, magánzónő tegnap éjjel Budapesten új utca 13. szám alatt levő lakásán *lugkőoldatot* ivott. Súlyos belső sérüléseivel a mentők vitték a Rókusba. — Tegnap hajnalban az összekötő vasúti hidról *egy férfi* a Dunába ugrott. Mielőtt még a mentésére siethettek volna, elmerült. Az öngyilkos kilétéről nem tudnak semmit.

— **Elgázolás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap délelőtt 12 óra tájban *Rechnitzer* Ignác, 60 éves magánzó Budapesten az Andrassy-ut és nagymező-utca keresztezésénél keresztül akart menni a kocsin. Amikor az ut közepére ért, a 191. számú kétfogatu bérkocsi elütötte. Az öreg ur oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy haldokolva vitték a Rókusba. *Liszky* István kocsist a rendőrség letartóztatta.

— **A Nemzeti Szalon megnyitása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Nemzeti szalon tavaszi kiállítását vasárnap délelőtt nyitotta meg *Zsilinszky* Mihály közoktatásügyi államtitkár. A Szalon termeiben nagy

és diszes közönség gyűlt egybe az ünnepélyes megnyitóra. *Zsilinszky* államtitkár belépésekor a Szalon választmánya élén *Véssy* József alelnök meleg szavakkal üdvözölte s fölkerlte az államtitkárt, mint a közoktatásügyi kormány képviselőjét, hogy a kiállítást, mint a művészek közt helyreállított békének és harmóniának első zsenge zálogát nyissa meg és vegye jóakaró pártfogásába. *Zsilinszky* Mihály államtitkár kijelentette, hogy örömmel nyitja meg a tárlatot, a mely új korszak hajnalát jelzi a Szalon történetében. Meg van ugyanis győződve arról, hogy szenvedélyes versengés helyett ezentul egészséges, nemes verseny fog honolni a Szalon falai közt. Lelkes eljenzés követte e beszédet, azután az államtitkár megnézte a tárlatot s annak sikerült volta fölött legteljesebb elismerésének adott kifejezést.

— **Isabella főhercegnő a magyar nők kiállításán.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Magas látogatója volt tegnap délután a magyar nők képzőművészeti kiállításának. *Isabella* főhercegnő és leánya tekintették meg a kiállítást. A fenséges asszonyt *Hussár* Lina bárónő, a kiállítás rendezője fogadta és *Madarassy* Adelinával kalauzolta végig a tárlaton. A főhercegnő mintegy három negyed óra hosszáig időzött a kiállítás s nagy érdeklődéssel nézett meg mindent. Különösen tetszettek *Stróbl* Zsófi képei, *Bornemissza* Ignácné báróné festett porcelánjai, *Máchik* Bélánének a régi magyar minta szerint készült himzett tükörkeretei és báró *Sennyei* Gézáné remek virágtanulmányai. *Hussár* Lina bárónő butorait különösen megdicsérte. A főhercegnő vásárlásokat is tett a tárlaton *Ürmössyné*, *Bencur* Elza magyaros faladából és *Freitz* Péterné gyönyörű, égetett fadobozáiból vett meg egyet, egyet, *Kabay* Dánielné szőnyegeknek az ára után tudakozódott. A szemle végén különös tetszésének adott kifejezést és kellemesen lepte meg, hogy ennyi magyar művész van. Megkérdezte, hogy van e már egyesületük a magyar művésznőknek. A mikor meghallotta, hogy a szellemileg dolgozó magyar nők egylete legközelebb megalakul, örömeinek adott kifejezést. A főhercegnő szíves üdvözlés után távozott el a magyar nők fényesen sikerült kiállításáról.

— **Ismeretlen halott.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Huba-utca 7.-ik számú ház előtt Budapesten tegnap este egy ismeretlen ember hirtelen rosszul lett, összeesett és meghalt. Az orvostani intézet tetemnézőjébe szállították.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Lánc-utca 11. számú

h á z,

mely áll 7 lakás és nagy pincéből, gyümölcsös kerttel együtt jutányos árért eladó.

Egy szakképzett gépész, a ki 4 évig volt egy helyen alkalmazva, hasonló állást keres nagyobb gőzmalomnál vagy uradalomnál. — Bővebb értesítést ad I. P. Pécs, Lánc-u. 11. sz. a.

Tavaszi-u. 19. számú

H Á Z,

eladó, mely áll 6 szoba, 3 konyha, 2 élőkamra és nagy kertből. Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.

Bátori-u. 10. számú HÁZ

eladó, esetleg elcserélendő. Bővebb értesítést ad ugyanott a háztulajdonos.

Attila-u. 5. számú

HÁZ

mely áll 3 lakás és egy nagy pince-helyiségből jutányos áráért eladó.

Ertekezni ugyanott a tulajdonosnál.

REINISCH ANTAL férfi-szabó

Lyceum-utca 17. sz.

Elvállal férfi-ruhák készítését a legújabb facon szerint, ugyancsak a vitásokat is elfogad a legjutányosabb ár mellett.

Özv. Kovácsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja. Ajánlja dusan felszerelt raktárát lósszeresem, nyereg, pénzerszény, utibőrönd és sötébetekben.

Rambuszek Jakab

szalma- és nádszék-készítő PÉCS, Kossuth Lajos-utca 16.

Elvállal ugyane szakmába vágó javításokat is jutányos áráért.

Kugler Lipót, kárpitos

Kassárnya utca 27. Elvállal mindentféle szakmájába vágó új munkát és javításokat.

Dömel Nándor szoba-templom, cég, diszfestő és mázoló.

József-utca 5. szám.

Elvállal minden e szakmába végző munkát a legjutányosabb áráért!

Alsó-Balokányi-utca 4. számú

HÁZ,

mely urí lakásnak igen alkalmas, gyümölcsös kerttel együtt, jutányos áráért eladó.

Hirdetések.

1987. sz.

Tlkv. 1901.

Árverési hirdetmény.

Dr. Lauber Rezső pécsi ügyvéd kérvénye folytán a végrehajtási árverés Ulrich Ádám ivánbattyáni lakos végrehajtást szenvedett elleni 65 korona tőke ennek 1900. évi január hó 12 napjától járó 5% kamatai 40 korona perbeli és 12 korona jelenlegi és még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881: 60. t. c. 114. § a alapján s a 146. § értelmében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területe levő s a belvárdi 194. sz. tjkvben I. 316/a hrszám alatt felvett ingatlanok Ulrich Ádámot illető telére illetve az 1881: LX. t. c. 56. §. a) pontja alapján ezen egész ingatlanra 64 korona becsárban, mint kikiáltási árban, alábbi feltételek mellett elrendeltetik.

1. Az árverés 1901. évi május hó 13. napján d. e. 10 órakor Belvárd község bíró házában tartatik meg, kikiáltási ár a becsár a mennyiben erre ígéret nem tétel az ingatlanok a becsáron alul is eladatni fognak.

2. Árverezők a becsár 10% át bánatpénzül letenni tartoznak, mely a vételár utolsó részletébe számítottatik be.

Pécsett, a kir. törvényszéknél, mint tlkvi hatóságnál 1901. évi február hó 23-én.

Kerese,

kir. törvényszéki bíró.

22. szám

1901.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósnak 1900. évi V. III. 81. számú végzésével Haszni Lajos telperes részére Németh Béla alperes ellen 508 korona követelés és jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt 689 koronára becsült ingóságokra, a fentidézett pécsi járásbírósnak 1901. VIII. 81/5. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, az alap- és felül foglaltatók követelése erejéig is, a mennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna alperes lakásán, Pécsett, Ferenciek-utca 34. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1901. évi május hó 13. napján d. e. fél 2 órája tüzetik ki, mikor a bíróság lefoglalt butorok, lakásberendezés, zongora, harmonium s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek kész pénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alélírt kiküldötnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsett, 1901. évi április hó 20. napján.

Engler Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

Piacsek Károly

czég sirkő- és kőfaragó-üzletét átvettem és azt a fenti czég alatt változatlanul tovább vezetem.

Egyszersmind értesitem a n. é. közönséget, hogy egyedüli törekvésem lesz a cég jó hírnevét továbbra is fenntartani és a t. vevőimet minden tekintetben kielégíteni.

Elvállalok mindennemű e szakmába vágó épület-munkákat, továbbá sirkővek készítését, a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig

a legjutányosabb áráért.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradjok kiváló tisztelettel

Piacsek Jenő.

Kossuth Lajos-utca 1. sz.

A mélyen tisztelt hölgy-közönség becses figyelmébe!

Van szerencsém köztudomásra hozni, hogy helyben, a Jókai-tér 3. sz. alatt (I. emelet jobbra.)

szabászati iskolát

nyitottam, hol a jelentkező hölgyeket a legegánsabb francia- és angol-szabásra és rajzolásra megtanítom.

Támaszkodva a 28 év alatt Párisban Madame Briolle-nél (Versaill, boulevard Sebastopol), Bécsben Madame Spitzernél, Budapesten Árvay cs. és kir. udv. szállitónál, Brassóban László M. L. és Társa cégnél, Drezdában az angol és francia szabászati tanfolyamon szerzett gazdag tapasztalataimra, biztosítom a jelentkező hölgyeket a szakszerű és biztos sikerű eredményre.

A tanfolyam tartama 4 hét és a tandíj egy-egy jelentkező után 15 ft.

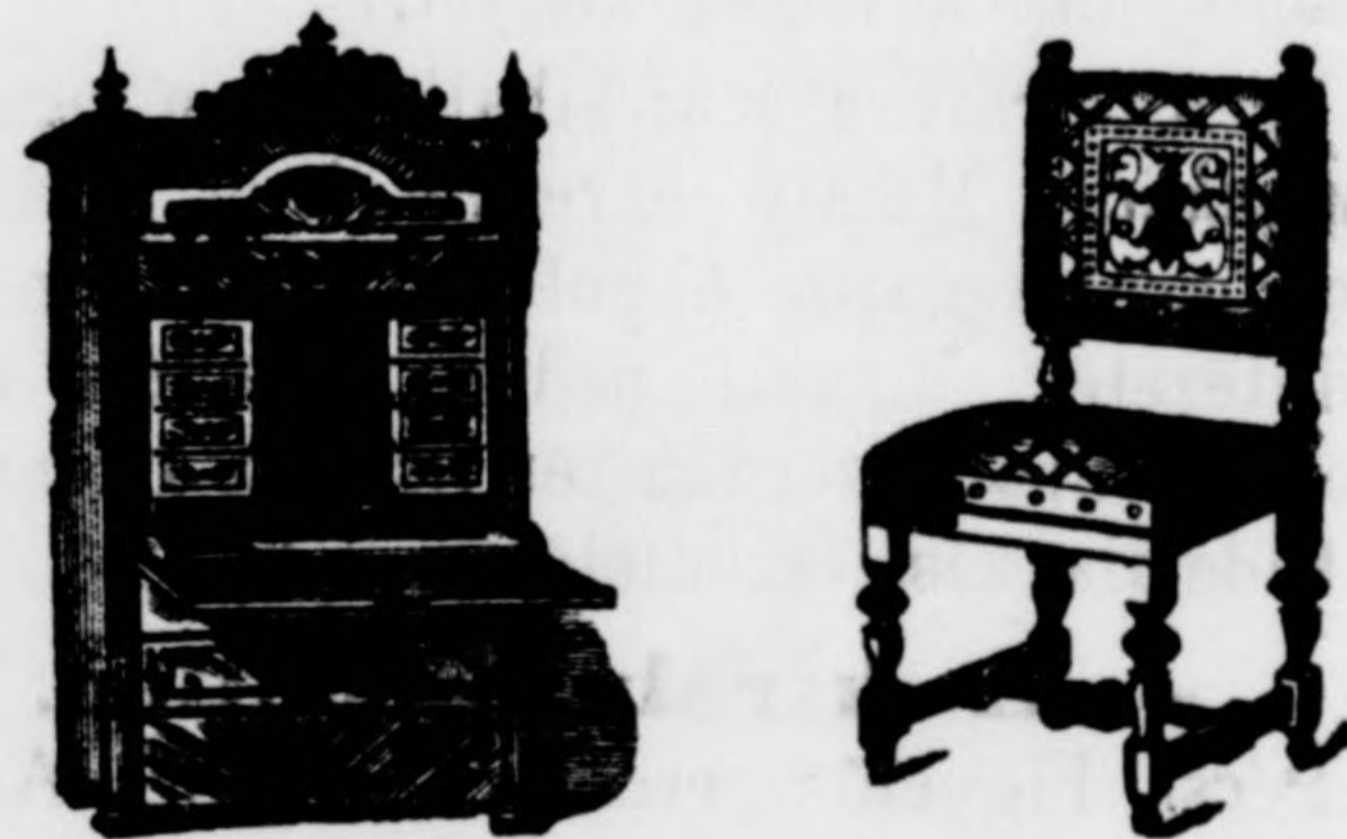
Minden tanuló hölgy felügyeletem alatt a tanfolyamon egy ruhát szabhat és állíthat össze magának.

Midőn mindezeket közhírré teszem, tudatom, hogy elvállalok francia és angol szabásu ruhák és kabátok elkészítését a legegánsabb kivitelben.

Bővebb felvilágosítást készséggel adok.

Kiváló tisztelettel

Kovács Imre.

Legjobb készítményű

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczai-utca 2. sz. a.

(a Takarekpénztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.

A szigeti országuton

egy HÁZ,

mely áll 8 lakásból és egy szép kert-helyiségből, jutányos áron eladó.

Bővebb értesítés nyerhető e lap kiadóhivatalában.